

Propovijed na euharistijskom slavlju drugoga dana Teološko-pastoralnog tjedna u Zagrebu (26. siječnja 2011.)

Sveti Timotej i Tit, biskupi (26. siječnja 2011.), spomendan

Draga braćo i sestre u Kristu!

1. Nakon blagdana obraćenja sv. Pavla danas slavimo dva najpoznatija njegova učenika, Timoteja i Tita. Pavao ih je na svojim misijskim putovanjima upoznao, pridobio za Krista, zaredio ih za biskupe i postavio za upravitelje mjesnih Crkava, Timoteja u Efezu, a Tita na Kreti. Obojica su bili Pavlovi učenici, vrijedni suradnici i pomoćnici u Isusu Kristu. Njima je pisao pisma, hrabrio ih u vjernosti Kristu i vršenju svete službe te davao upute što im je činiti nakon njegova, Pavlova, odlaska s ovoga svijeta.

Ovih dana na Teološko-pastoralnom tjednu raspravljamo o novoj evangelizaciji. Svi se mi u svojim župnim zajednicama susrećemo s velikim poteškoćama i brojnim problemima u prenošenju i navještaju vjere. Zato razmotrimo ukratko misna čitanja na spomendan ovih dvaju navjestitelja evanđelja. Pogledajmo kako nam riječ Božja, koja je duh i život, te apostolski primjer osvjetljuje našu aktualnu crkvenu stvarnost, usmjeruje naše korake, daje odgovor na naša traženja i snagu za naše današnje poslanje.

Evangelizacija, odnosno nova evangelizaciji ili reevangelizacija, postala je ključni pojam, vizija za suvremeno pastoralno djelovanje. Već na Koncilu, a pogotovo u apostolskoj pobudnici *Evangelii nuntiandi* iz 1975., zamijećeni su pojačani procesi sekularizacije u društvu i udaljavanje svjetovnih područja od poruke Evanđelja. Takvo stanje rascjepa između vjere i kulture Pavao VI. nazvao je dramom našeg vremena.

Ivan Pavao II. istoj je temi posvetio poznatu encikliku *Redemptoris missio* (1990.). Crkva je nastala iz navještaja Isusa Krista, raspetog i uskrslog Gospodina, pa ne može niti smije odustati od te svoje bitne zadaće. Kako međutim naviještati Radosnu vijest u današnjem vremenu i društvenom kontekstu da Evanđelje dopre do srca i uma suvremenog čovjeka, da on vjerom prihvati kršćansku poruku te ju nastoji živjeti. To pitanje više od tri desetljeća nije izgubilo ništa od svoje dramatičnosti i na različite je načine predmet rasprava, promišljanja i proučavanja u Crkvi.

Zbog sve prisutnije sekularizacije papa Benedikt XVI. još je snažnije istaknuo važnost prenošenja vjere u ovom našem vremenu kad je prošle godine osnovao posebno Papinsko vijeće za novu evangelizaciju te odredio da će se sljedeća redovita sinoda biskupa (2012.) baviti tim pitanjem.

Evangelizacija ili navještaj evanđelja izraz je za temeljno poslanje Kristove Crkve. Radi se o novom obrascu govora o vjeri, o specifičnom načinu, putovima i sredstvima pomoću kojih želimo kršćanku vjeru kontekstualizirati i otvoriti je shvaćanju današnjeg čovjeka. Može se reći da je nova evangelizacija pokušaj odgovora Crkve na današnju krizu vjere i crkvenog života koja je strahovito zahvatila osobito kršćanstvo u Zapadnoj Europi.

Čitav niz pokazatelja upućuje na krizno stanje vjerskog života ne samo u zapadnim zemljama nego jednim dijelom i kod nas u Hrvatskoj kao i u BiH: slabi javni moral, opada broj svećeničkih i redovničkih zvanja, smanjuje se broj praktičnih vjernika, vjera se potiskuje iz javnosti u sferu osobnoga, sve je prisutniji vjerski pluralizam. Vjernikom se više ne postaje kao nekoć rođenjem u kršćanskoj obitelji, nego sve više osobnim izborom i odlukom. A u Crkvi se nerijetko primjećuje nesposobnost suočavanja s novim prilikama, neodlučnost da se istinski prione produbljenju vjere i pastoralnim reformama.

Očito su teški i složeni uvjeti za prenošenje vjere u današnjim prilikama tzv. sekularnog društva. Živimo dijelom u posve novom duhovnom i kulturnom ozračju, s kakvim se Crkva u povijesti nije susretala. Kako nam današnju situaciju osvjetljuju riječi poslanice i Evanđelja?

2. Apostol Pavao ima snažno iskustvo Krista. Krista je upoznao, njemu se prepustio da ga prožima, da u njemu zaživi i u njemu se oblikuje. Zato nije malodušan pred poteškoćama nego zna što mu je činiti i u

tome se ne koleba. Tu opredijeljenost i odlučnost za Evanđelje stavlja na srce Timoteju kad veli (2 Tim 4,1-5): "Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom... propovijedaj Riječ, uporan budi - bilo to zgodno ili nezgodno - uvjeravaj, prijeti, zapovijedaj sa svom strpljivošću i poukom."

Apostolu nisu nepoznate naše današnje poteškoće, relativizam i nemar prema vjeri. To ga međutim ne zbunjuje. Kao da je anticipirao naše vrijeme i njegove nevolje kad na spomenutom mjestu učeniku Timoteju veli: "Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrava nauka, nego će sebi po vlastitim požudama nagomilavati učitelje kako im godi ušima; od istine će uho odvrćati, a bajkama se priklanjati. Ti, naprotiv, budi trijezan u svemu, zlopati se, djelo izvrši blagovjesničko, služenje svoje posve ispuni!"

3. Pavao svojim učenicima ne predaje samo u riječima Evanđelje Isusa Krista. Ne radi se tu o nekoj suhoparnoj vjerskoj pouci, o pukom učenju katekizamskih rečenica, premda je i to potrebno. Pouka sama za sebe, pa ni najmoderniji obrazac govora o Bogu nisu dostatni ako iza njih ne stoji svjedočenje života.

Evangelizacija uz pouku nužno uključuje primjer osobnoga života, tj. življenje po Evanđelju. Apostolski nauk i kršćanski inspirirano djelovanje tijesno su povezani i međusobno se prožimaju. Istinu vjere drugima se i ne može prenositi nego praktičnim svjedočenjem. Taj nam je primjer ostavio sv. Pavao i on će kao norma služiti svim budućim pokoljenjima u Crkvi.

Današnje Evanđelje donosi Isusov nalog o poslanju učenika (Lk 10,1-9), da nastave njegovo djelo i Radosnu vijest pronose svijetom. Prije nego su poslani, učenici su, družeći se s Isusom, bili životno formirani, uronjeni u iskustvo Krista. On im je takoreći u srce upisao svoje Evanđelje. Zato i svako naše naviještanje treba polaziti od Krista i biti usredotočeno prema Kristu, koji je središte i predvodnik naše vjere. Stoga bi nova evangelizacija morala biti ponajprije uvođenje u prijateljstvo s Kristom i nasljedovanje njega kao puta k Bogu.

Nisu samo neki od učenika poslani da propovijedaju Radosnu vijest, nego je nalog da evangeliziraju upućen svima. A to znači da svi krštenici trebaju sudjelovati u evangelizaciji. Jesmo li toga svjesni? Kako bi mogla odgovoriti na zahtjev nove evangelizacije, Crkvi je danas potrebno duhovno čišćenje i obnova, ali jednako tako i promjena naše svijesti kao i prilagodba crkvenih struktura koje su za to potrebne

Žetva je velika, to znači djelokrug kršćanskog navještaja je golem. Današnji evangelizatori imaju pred sobom težak i zahtjevan teren. Treba poznavati moderno duhovno ozračje, sve one brige i tjeskobe, radosti i nade, zamke i probleme kojima su današnji ljudi izloženi u osobnom i javnom životu. Poznavanje suvremenog čovjeka primatelja poruke Evanđelja jedan je od uvjeta prave evangelizacije.

Isus navjestiteljima Evanđelja daje upute koje imaju trajnu vrijednost. Stavlja im na srce skromnost i jednostavnost, zatim nenasilnost, požrtvornost i odlučnost. Neka se pritom odveć ne oslanjaju na neka izvanjska sredstva, nego na samu snagu Poruke koja istodobno blago i snažno ulazi u dušu.

Isus Krist, koji nas je okupio za ovim stolom, daje nam sama sebe najprije u svojoj Riječi, a onda u euharistiji. Neka nas on svojom ljubavlju očisti, osposobi i ojača da budemo istinski navjestitelji Evanđelja današnjim ljudima. Amen.